

[Jes Lunde]

Jeg vil lige minde om, at økonomi ikke er en eksakt videnskab. Økonomi handler ikke bare om, at $2 + 2$ er 4, og så er den potte ude. Økonomi handler om en masse ræsonnementer om, at hvis det, og så det, og så tror vi nok, at der sker det. Det er ikke så eksakt, at man bare kan slå op i en bog og så tro, at al diskussion er ude.

Jeg er helt enig med hr. Kim Behnke i, at det ikke er realistisk at forestille sig, at man kan fjerne hele arbejdsløsheden ved at ansætte alle de arbejdsløse i den offentlige sektor. Det forestiller vi os ikke i SF. Vi lægger ikke op til 300.000 flere ansatte. Vi lægger op til en vis udvidelse af den offentlige sektor med måske 30.000-40.000 til at løse oplagte problemer med ventelister på plejehjemsbyggeri, med ventelister i børnehaver, med ventelister på sygehusbehandling, fordi vi synes, at det er urimeligt, at mennesker skal placeres i den situation.

Og der er faktisk god økonomi i det. Det er for os at se oplagt tåbeligt, at ældre, der er behandlet færdig på et sygehus, skal blive dér og optage en plads på et sygehus, fordi der ikke er plejehjem, som er billigere.

Nogle af disse udvidelser i den offentlige sektor kan finansiere sig selv, nogle af dem finansieres ved, at man sparer arbejdsløshedsdagpenge, og det er da muligt, at noget af det også indebærer, at skatten skal stige med 1 pct., og hvad så? Det vælter vores verden ikke af. Jeg er enig i, at man ikke kan lade skatten stige til hundrede procent – man kan ikke gøre hvad som helst, for så får man nogle negative virkninger på erhvervssiden, det er oplagt – men pointen er, at de er jo indregnet. Når man har en økonomisk model som ADAM, der siger, at 1 mia. kr. på offentlig service giver så og så mange flere beskæftigede, så har man jo indregnet de negative modgående effekter, så der er tale om, at man samlet set godt kan få noget positivt ud af bruge det instrument.

Hvad angår arbejdstiden, er jeg enig med fru Anne Birgitte Lundholt i, at hvis man bare nedsætter arbejdstiden meget dramatisk i morgen, får man problemer med flaskehalse og med nøglearbejdskraft. Derfor kæder vi også vores planer om arbejdstidsnedsættelse sammen med en voldsom uddannelsesindsats, sådan at vi sørger for at have den nødvendige kvalificerede arbejdskraft. Ellers kan man ikke gøre det. Det er vi enige om.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu drog fru Anne Birgitte Lundholt mig ind i udvekslingen af korte bemærkninger med hr. Jes Lunde, og derfor vil jeg lige kommentere det ene spørgsmål, nemlig at hvis det er lykkedes mig at dokumentere, at regeringen styrer ganske glimrende på grundlag af det udgiftspolitiske måltal i 1993, vil jeg da konstatere, at eftersom vi har haft udgiftspolitiske måltal i ganske mange år og den eneste forskel mellem 1993 og tidligere år er, at regeringen er skiftet, så er det jo nok snarere regeringen, der kan styre, end det er selve instrumentet.

I den sammenhæng vil jeg spørge hr. Jes Lunde, om han og SF finder, at udgiftspolitiske måltal er den metode, man har forventet fra SF's side man kan styre efter, hvis man skal have sat en opadgående aktivitet i gang.

Formanden:

Hr. Kim Behnke for en kort bemærkning, og så kan jeg måske regne med, at vi er i færd med at slutte de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jes Lunde har ret i, at der i allerhøjeste grad er behov for at få problemet med sygehusventelister løst, men problemet løses ikke pr. automatik ved, at der bliver ansat nogle flere sygeplejersker, nogle flere læger osv. Det er jo netop den diskussion, der pågår i øjeblikket inden for lægeverdenen, hvor der er ét hold, der siger, at det bare er ressourcerne, der skal bruges noget bedre, mens der selvfølgelig også er andre, der råber på flere ressourcer. Lad mig sige med det samme, at selv om det skulle koste nogle flere ressourcer at få fjernet ventelisterne, er der god økonomi i det, ikke fordi der er nogle færre, der bliver arbejdsløse, men bl.a. fordi der er nogle sygedagpenge, der bliver sparet.

Det samme gælder selvfølgelig de ældre, der mangler plejehjemspladser til. Dér er vi også enige med SF. Problemet er bare, at når hr. Jes Lunde vil ansætte en 30.000-40.000 flere i den offentlige sektor og bruge masser af milliarder på det, så taler vi ikke kun om, at skatteprocenten stiger en enkelt procent, nej, så kommer skatteprocenterne til at stige meget mere. For hr. Jes Lunde vil vel ikke være med til, at den